

OPTION

ТАІН - ТАІН

ГЕРДАДА

СТРИЛЯ

НАПУЧНИК

КОНЕЦ

ЗОЛОТИЙ

КОЛАР

БІЛТИ КУДІННОЇ КОЛДАДИ

ДО КРАЇДТИХ

До висот

МІСЯЧНИК СТАРШОГО ПЛАДТУНІТВД

ІКЛ

ДО ФІДЛІУІЧНІТВ

ШІМІСЯЧНИК СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

Торонто

Філлядельфія

Бостон

Нью Йорк

ч. 9-10

бечеенъ-квітень

1960 р.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Минулого року після рішення ст. пл. візду, став виходити наш журнал при спільній редакції ст. пл. ЗДА й Канади. Реалізовано це в той спосіб, що кожде число журналу появлялося як подвійне що два місяці в тій надії, що обставини дозволять видавати наш журнал кожного місяця. ЗДА і Канада видавали своїм матеріалом числа належному че без того однак, що в разі потреби пільний матеріал був поміщуваний в найближчому числі без огляду на черговість.

Коли ми поглянемо з перспективи одного року на цю спільну працю ЗДА й Канади при видавництві нашого журналу, то мусимо ствердити, що заложення з якого вийходили ті, що давали таке рішення, були властиві. Бож справді таким способом можна було осiąгнути значне зближення кругів ст. пл. ЗДА й Канади, що є одною з наших рамових цілей.

ДВІ БАТЬКІВЩИНИ.

"Пластун є вірний Богові і Батьківщині"... Як знані нам всім ці слова! Як важкі вони для нас!

І - які ж прості й недвозначні були вони так ще недавно....

Але часи міняються; речі, які були такі ясні і зрозумілі ще десять років тому, стають більш і більш скомпліковані для теперішніх юнаків і новаків, ба навіть і для нас, старшого пластунства.

Бож виникає питання: що таке батьківщина? Чи це Україна, земля наших родичів, до якої любов і вірність прищепили нам наші батьки і Пласт, але якої ми вже майже не тягнімо - багато з нас ніколи її не бачили навіть; чи це Америка /чи Канада і т.д./, земля, яка нас прийняла, яка нам дала захист, можливості,eduкацію; земля, на якій ми виросли, до якої лояльність і любов прищепили нам в школі?

Як погодити лояльність до тих двох країн? Як розв'язати конфлікт в який нас та подвійна вірність так часто вводить? Де ми повинні стояти в своїх переконаннях у винадках коли інтереси тих двох країн собі противорічат?

Ці питання не журили наших батьків - для них все було ясним: Америка, чи Канада, че тільки тимчасові країни поселення, але серце їхнє там, за океаном.

Але ж для молоді, для тих дітей котрі тут виховались, ця справа виглядає зовсім інакше. Україна, це легенда, про яку вони чули, але якої вони ніколи не бачили; Америка ж, це реальність: Це життя, це школа, це оточення. Америка для них, це їхня країна, країна, якої вони є горожанами, якій вони присягають вірність на прапор при кожній нагоді; країна, з якої вони є гості. Для них перша лояльність є Америці.

А для нас, для тих старших пластунів, які знаходяться між тими двома екстремами? В наших серцях є конфлікт, який щораз то бульше турбує нас, який ми мусимо розв'язати, не тільки на те, щоб погодитись із своїм сумлінням, але й тому, що, якщо ми його не розв'яземо, ті юнаки й новаки, яких ми виховуємо, не знайдуть в нас відповіді на свої питання і в скорому часі стратять будь-який сентимент до України, а віддадуть свої серця вловні новим батьківщинам.

Так, дорогі друзі. Проблема двох батьківщин, це найбільша, найважніша, основна наша проблема. Від розв'язання її залежатиме не тільки будучість Пласти, але й цілої української еміграції.

Проблема двох батьківщин починає турбувати щораз більше старше пластунство. Вже в "ЛУНІ" і "СФІНКС"-і /гл.наприклад лист ст. пл.Е.Хоростіля з Канади в "Луні" ч. 12,стор.2./ почали бути появлятися голоси в цій справі; дискутовано її було на наших з'їздах. Журнал Куреня Сіроманці - "Там - Там" розпочав був дискусію на ту тему в своїх "Думках Старого Вовка" /гл."Бути Вірним..." "Там - Там", ч.6/46, стор. З./, де багато старших пластунів і пластунок висловили свої думки в цій справі. /Гл.чч.6/47, 6/48, і інші./

Останній Краєвий З'їзд в США в своїх резолюціях вирішив: Крайовий З'їзд вважає за доцільне розпочати в нашій старшо-пластунській пресі дискусію на тему "Пласт у Відношенню до Американ-

ського Сєредовища" і закінчiti дискусiю панелем на слiдуючому З'їздi.

Отож, дорогi читачi, розпочинаємо таку дискусiю на сторiнках нашого старшо-пластунського журналу. В першу чергу подаємо два листи - один вiд старшого члена УСП, а другий вiд дуже молодого старшого пластуна. Цi статтi повиннi подати пiдloжжя до плiдної дискусiї.

Що думаєте про цю справу Ви, читачко й читачу?

Л.С.О.

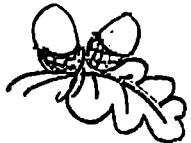
ПРОБЛЕМА ДВОХ БАТЬКІВЩИН.

До тепер менi довелося чути рiзni погляди на цю проблему, розв'язка якої в теорiї є необхiдна, щоби ми, пластовi вихованки, могли iї розв'язати в практицi. Оминати iї з лiнiвства, чи пiдсвiдомого опередження до роздумування над того роду проблемою, чи побоювання, що iї не можливо розв'язати; /як теж опiнiї, що дс неї трeба остаточно пристосувати межiвельський пiдхiд/ не є по-пластовому.

Приступаючи прямо до дiла, треба завважити, що як довго iнтереси одної батькiвщини /України в "нашому" розумiннi/ покриваються з iнтересами другої "батькiвщини" /країни нашого поселення/, так довго не має нiякої проблеми. Поверховно говорячи, це правда i ми на цiм справу залишимо. Проблема повстає коли iнтереси одної батькiвщини розходяться з iнтересами другої. Коли вони розходяться, то ще пiв бiди, а що робити коли вони зударяться, тимбiльше коли такий зудар є збройний? Який заповiт для розв'язання такої проблеми маємо дати нашим вихованкам?

Беручи до уваги виключно iнтереси одної чи другої батькiвщини, годi дiйти до розв'язки проблеми згiдно з пластовим законом. Для тогого треба внестися понад обидвi батькiвщини i стати в оборонi iнтересiв одної чи другої батькiвщини, але тому, що вони є справедливiшими у випадку одної nіж у випадку другої. Не сентимент чи особлива матерiальна користь має рiшати по сторонi якої батькiвщини стати, а якнайбiльш докладно обгрунтовано переконання i з ним згiдне рiшення, що справедливiсть вимагає оборони iнтересiв одної чи другої батькiвщини. Памятаймо, що пластун є зобов'язаний бути вiрним Українi, але не коштом справедливостi, бо вiн є рiвнож зобов'язаний бути вiрним Боговi i бути справедливим. Цей же аргумент вiдноситься i до прибраної батькiвщини.

ПЕРЕДО МНОЮ ЧОТИРИ ШЛЯХИ.

Вітай державо волі і безмежних можливостей! Вітай країною індивідуалізму... Ти прийняла мене тоді, коли я був у найбільшій потребі. За це я Тебі дяжую. Але чи знаєш Ти, чому моя мати принесла мене сюди ще малим хлопчиком? Чи знаєш Ти, чому вона не залишилась зі мною там у сонячних обіймах моєї батьківщини? Чи я, дорісши, шукав би Твоїх воріт, щоб набратись Твого Безмежного багатства? Чи безмежні нагоди манили мене до Твоїх принадливих обіймів? А може то є випадковий вибір щастя, що я тут?

Ти цокладно не знаєш, тож послухай мене.

Ні, це не була принада багатства, ані безмежні можливості. Це була нещасна доля, яка примусила мене шукати захисту покидаючи з болем свою рідну батьківщину. Моя земля була спльондрувана, люди і рідні позбивані, мій тато замордований. То чи ж моя мати з маленьким сином мала чекати на свою чергу? Ні, я мусів тікати, а Ти дорога Україно, зрозумій мече і прости, а тим часом моя опікунка мене зберіже і вивчить на Твою пошану, і на Твою і її славу.

Тепер я молода людина, і стою на перехресті житевих доріг і силуюсь побачити будучість. Хочеться зібрати незвідоме й уважно обміркувати всі можливості, а іх чимало... І тому, моя опікунко, твоя доброта така велика, бо Ти дозволяєш мені вибирати. І мені ніхто не подизується, бо саме я тепер у тому періоді, що питаютиму себе - Куди ж мені йти?

Перед мною чотири шляхи. Дотепер дорога була зовсім легка, брмої провідники були завжди біля мене. Але вси вже втомились і я мушу йти сам. Куди? Шляхом першим - до багатства і, може, слави? Ні, це мене не манить, хоч принада, можна сказати, спокуслива дуже. Шляхом другим - до звичайного життя, де дні за дніми минають в буденних радощах і смутках? Ні, це смерть за життя. А я хочу жити, мріяти, прагнути і працювати. Шлях третій до другого дуже подібний: - це життя в гетті, творити між своїми лише і бути пророком старих притч. Ні, я хочу йти четвертим шляхом, що простягається у вільний світ, бурливий світ і там працювати і проповідувати. Там будувати нову долю в колі сильних людей, що рішальство тепер про долю народів цілого світу. Моя опікунко, Ти облегшила мені цей четвертий шлях, до дала мені змогу зчитись, але я знаю, що цей шлях зовсім не легкий. Айсхилл вже давно сказав, що лише терпіння доведе до знання і мудрості. Я, свідомий всіх труднощів, вибираю цей шлях. Чому ж я вибираю його? Чи може мене манити пригоди твердого життя? Чи, може, я хочу бути іншим? Чи може я вже відчувати справжній посмак глибини людської думки? Я не знаю. Але я знаю, що світ поділений на дві частини: більша частина це насолода засліпленої темноти, менша - це безнастаний час неспокою і відважних полетів думки. Мене бо нічого так не лякає, як спокійне спання. Я певен, що навіть страждання в тім меншим світі є кращі від насолод спокою того більшого світу.

Я піду меншою дорогою у той менший світ з одним лише острахом: чи дійду до мети? Але я відчуваю свою молодість і повну волю розгорнути свої зусилля. А цю волю таки Ти даєш мені, моя опікунко, і я свій перший крок ставлю до вищої школи. Та чи лише до школи зі шкільними лавками, чорною таблицею і викладачем? Ні, я ставлю також перший крок у школу життя з якої не виходять професіонали, а люди,

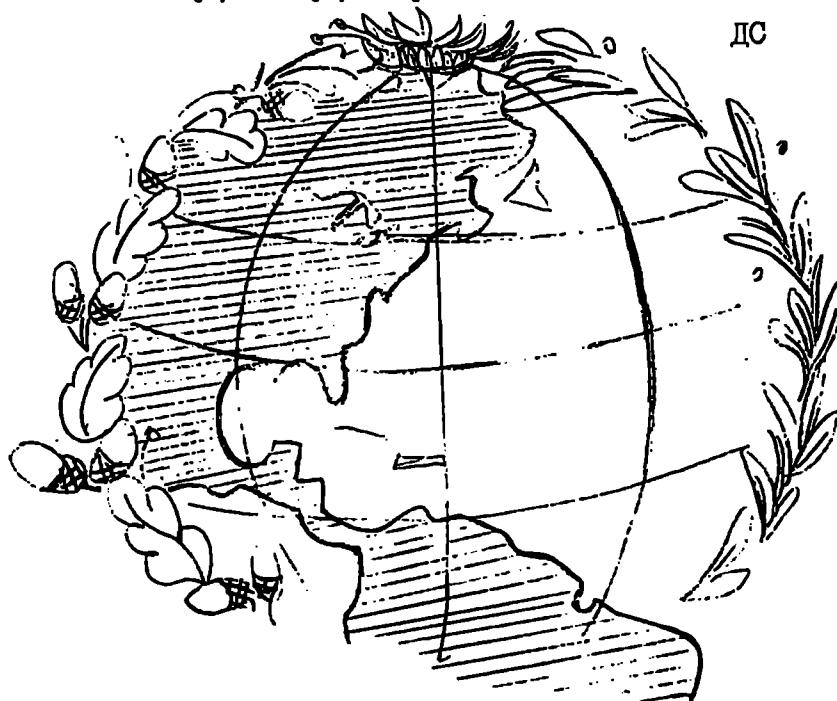

справжні люди, що вчаться бути людьми.

А рівно ж я хочу бути вчителем, щоб навчати твоїх дітей, моя опікунко. Я хочу навчати їх також і про мою батьківщину. Мене не раз дивувало, чому Ти так мало знаєш про неї, більшість Твоїх синів навіть не знають де моя батьківщина положена. Але я вже пізнав, що це не є Твоя вина і я не обвинувачую Тебе. Як же ж Ти могла щось знати, як Тебе безнастанно оббріхували вороги моеї батьківщини? Вони ж Тебе вчили і Ти тільки й те знаєш. І як же я можу Тебе обвинувачувати, коли мої рідні брати, що прибули до Тебе перед мною, навіть вони здебільша засипляли, заколисані життєвими вигодами, які вони їх в Тебе знайшли. Але я інакше віддаюсь Тобі за Твій захист для мене. Я хочу щоб Ти пізнала всю правду про мою батьківщину. До повноти Твоїх сил саме того знання Тобі недостас. А воно конечне і для Твоєї безпеки тимбільше, що життя і Твої спроможності поставили Тебе на становище провідника народів. І тому я вирішив використовувати всі, навіть найменші, нагоди, які Ти так щедро роздаєш, бо тільки в цей спосіб я можу Тобі служити і допомогти моїому народові. Коли стану колись вчителем, то буду вчити, буду писати, щоби показати Тобі, що моя батьківщина не така то вже незначна, що вона також була славною колись, що вона має велику літературу, власну історію, власну культуру. Ти пізнаєш її і напевно полюбиш її, її соняшні лани і її добросердечних людей. І як настане слушний час, то Ти не покинеш її на поталу ворогам, а допоможеш їй перемогти і стати вільною демократичною державою в колі вільних народів.

Але Україні є одне таки місце, де три шляхи широкії докупи зійшлися. Звідсіль то на чужину брати розійшлися. І якщо я, моя опікунко, буду мати змогу колись повернутись на те саме місце де тії шляхи докупи сходяться, і я покину Тебе, то це не буде моя невдячність супроти Тебе. Це буде той поміст, що пов'яже Тебе з моїм народом, як людей найліпшої волі. А я мушу іти, бо мій замордований тато не дас мені спокою в моїх снах. Прихόдь, - каже тато, - Данильку приходь, мою стоптану могилу упорядкувати. А я відповідаю, присягаючись:

- Я йду, тату, йду...

ДО СТАТТІ "ДИСКУТУЄМО!"
з попереднього числа 7-8 нашого журналу.

Приємно було стрінутись з Кестлером в найновішім числі "До Висот". Тема про яку він пише цікава та на часі. Особливо зацікавили мене думки ст.пл.Ю.Лося.

Образ нинішньої молоді, накреслиний Артуром Кестлером, є цілковито правильним. Молодь теперішня, шукає спокою та матеріального забезпечення. Чи це аномальне? Ні, це вислід бурхливих років спричинених /цитую зі статті ст.8/ "фачатиками націоналізму", "запаленими ідеалістами", "бунтівниками", "реформаторами", "людьми, які хотіли змінити світ", "повалити старий устрій".

Отже не диво, що теперішнє покоління, /також і українське/ ставиться з резервою, та недовірят, а навіть з цинізмом, до таких ідеалів і понять. Не вірю, що "в ніякі ідеали властиво не віrimo" /ст.8/. Що ми, теперішня молодь, не є "запеклими партійцями" чи "... "атеїстами" це не доказує що пропали всі ідеали і вищі думки. Вони існують - /відмінні від ідеалів наших батьків, чи братів, не в основі, чи підставі, лише в формі виконання/ заспані, пів-свідомі, в наших душах. Завданням нашим - це збудити і вивести на денне світло, нашу віру в них.

Питання: В що ми віrimo? За словами коментаря "В самого себе". Хто я? - людина, з розвиненим розумом та почуванням. Отже я знаю вартість мою, як людини; знаю обов'язок вживатисс'їй ум щоб оформити свій погляд на життя. Знайшовши принципи життя, я, як інтелігентна людина, свідомо беру на себе моральну та інтелектуальну відповідальність моїх життєвих концепцій та ідей. Це доказ, що я зріла людина.

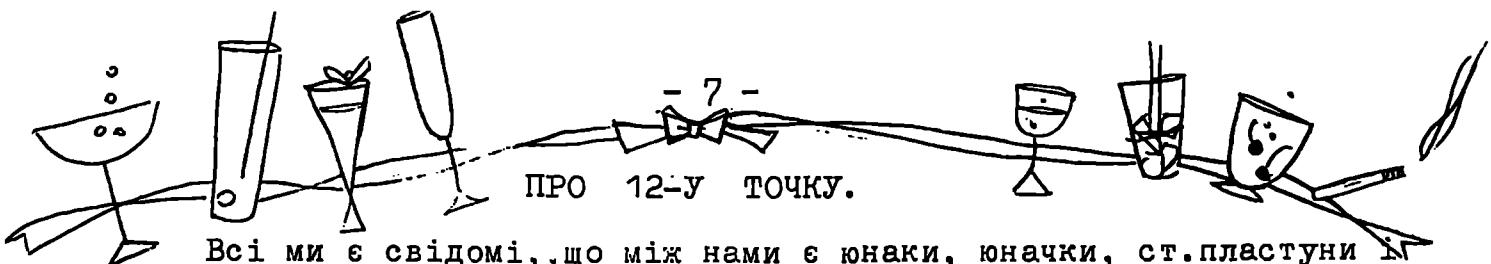
Тепер друге питання - скільки з нас застанилося над нашою філософією життя? Ми повинні бути дозрілими, умово та морально, щоб компетентно вирішити це питання.

Третє питання, які принципи та концепції життя є в нас? Тут не важне яку наліпку дамо /матеріаліст, соціаліст, і т.п./ Важне щоб принцип життя годився з дійсним шляхом нашого життя. Щоб не були ми дволичними Яносами, напр. кажучи що "Віrimo в Бога і Україну" - а в дійсності....?

Тому, що ми пластиуни, в теорії і в практиці, наша філософія життя оформлена. Ми лише маємо пристосуватися себе до неї так - щоб не було непослідовностей.

ст.пл.Марта Пісецька, Бурх.

Всі ми є свідомі, що між нами є юнаки, юначки, ст.пластуни та пластунки які курять і п'ють. Проблема є - що з ними зробити? Чи викинути їх з Пласти за переступлення пл.закону? Чи дивитися на них через відкриті пальці, так, як було дотепер? Чи взагалі не звертати уваги?

Щоби відповісти на ці запитання, мусимо перш за все установити в чим провина тих пластунів. Нігде нема виразно офіційно сказано що пластунам не вільно курити чи пити. Але сказано є в дванадцятий точці пластового закону, що гластун дбає про здоровля. Ми знаємо що курення та пиття шкодять на здоровля і тому не повинні ані пити ані курити, бо коли гластун курить і п'є то він шкодить собі на здоровля і так переступає дванадцяту точку пластового закону.

Людина яка ломить закон держави стає покарана, людина яка ломить закон церкви має гріх. Що стається пластунови який ломить закон нашої організації? Якщо його зловлять з папіросом чи з фляшкою - йому грозять всілякі карі, включно із викиненням з Пласти. Це було би дуже добре і гарно, - якщо би ті самі карі були ужиті при переступленню кожної точки пластового закону. Чомусь в нас то дуже несправедливо карається. Ми знаємо що всі точки пл.закону є однаково важні, але ми не викидаємо з Пласти за недодержання слова, за спізнення, за несовісність, за неощадність, несправедливість, за нечесність, за неприятелькість, за брудні і негарні думки, ітд. Навіть не викидаємо за нечистоту, що є таке саме переступлення дванадцятої точки як і курення і пиття - бо нечистота шкодить здоровлю. Нечистота є ще крім того провина проти тринаццятої точки пл.закону - гластун дбає про красу - бо бруд, очевидно, не має нічого спільногого з красою.

Якщо ми задержуємося пл.закону - ми є справедливі. В такому разі чому на пл.таборі ніколи ніхто не стає під карний звіт за брудні вуха - а натомість дістає карний звіт і, в минулих роках, міг бути викинений з табору за курення?

Ці дві речі, бруд і курення чи пиття переступають одну і ту саму точку пл.закону - чому кара не є та сама? Де є наша справедливість - де те пластове чисте думання - та та пластова льогіка?

Пишу цю статтю власне тому щоби показати який великий ми робимо промах. Я не обороняю ані курців, ані алькоголіків, а хочу тільки звернути нашу увагу на одну з наших більших помилок. Кілько добрих пластунів ми стратили, в минулих роках, тільки тому що вони курили? Це трохи смішне. Це так само як деколи Ви з'їсте м'ясо в п'ятницю - а хтось Вам скаже що Ви недобрий католик - так якби ціла Ваша релігія полягала на не-їдженню м'яса в п'ятницю. Чи це не є по-просту смішне? А ми робимо то саме із куренням і питтям в Пласти - так якби це були одинокі виказки доброго гластуна - що хтось не курить і не п'є. Застановімся над тим і побачимо, що то є завсім смішне і нелогічне.

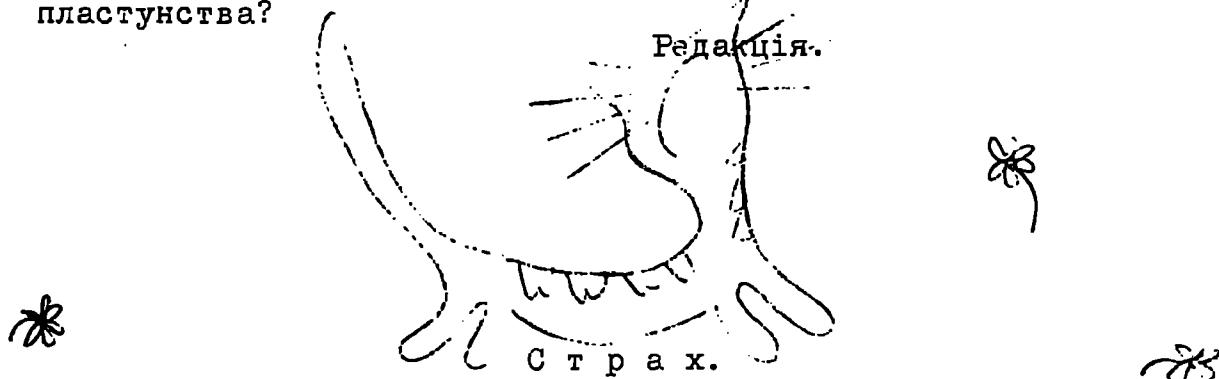
А розв'язка яку ми шукаємо - лежить в тім, що ми повинні переслідувати за всі промахи супроти пл.закону однаково. Яка кара не була, вона мусить бути така сама за курення і пиття як і за бруд - чи несловність, ітд.

Щодо курення і пиття між старшими пластунами, проблема не

легка. Ми повинні старатися вже від новацтва не забороняти курити і пити - бо заборона манить, так як Адама і Єву заборонене яблуко, а вчити що то шкодить, що то недобре ітд. Раз дана дитина зрозуміє, то все в порядку; якщо не зрозуміє - то ми не повинні її від себе пустити, а далі вчити і переконувати. Але це повинно тривати тільки до вісімнадцятого року життя - потім якщо дана особа ще не зрозуміла що тютюн і алкоголь шкодить здоровлю, то правдоподібно що вона вже ніколи не зрозуміє. Рівно ж, так як справа стоїть тепер, то викидати таку людину не є дуже мудро - бо вона може бути корисним пластуном, а окрім того справедливо викидати чи карати можна тоді коли всі переступки пластвого закону будеться караги сднаково.

Меркурій.

Від Редакції: Редакція одержала повищу статтю на одну із найбільш дискутованих пластових проблем. Це реакція одного старшого пластуна. Цікаво, який погляд на цю справу має загал старшого пластунства?

Зеркальні візерунки ілюзії

блукають тундрою моїх почувань. Тихо-тихо - приманюють в пастку реальність любови - хочуть знищити чар кохання Твоєого, полонити в мряку фантазії.

І я борюся з ними

будуючи барикади болючих споминів, сповиваючись в вогонь враженої гордости, трублячи фанфару гніву на сірих бастіонах гіркого десвіду.

І я програю

відступаючи поволі але невинно перед дикою атакою мрій, які мчать на голубих конях щастя по траві зрошеній кров'ю моєї туги.

І я піддаюсь,
хоч знаю, що побідженого чекає лише одне
- смерть.

Морро, 1958

МАЗЕЛА І МОТРЯ.

Якщо ми відкриємо сторінки нашої історії знайдемо там мало : вісток про приватне життя якоїнебудь історичної постаті. Один виявомок знаходимо в житті гетьмана Івана Мазепи, бо часто виринає згадка про Мотрю Кочубеївну. Звичайно дивує нас, що таке лучило славного муза України із таким молодим дівчам, і чому про це ми маємо такі численні відомості.

Життя великого гетьмана цікавило не тільки наших письменників але, навіть в більшу міру, чужих. Льюїс Байрон та інші інтересувалися його постаттю, тому богато згадок про особистість та інші прикмети гетьмана знаходяться в закордонних творах.

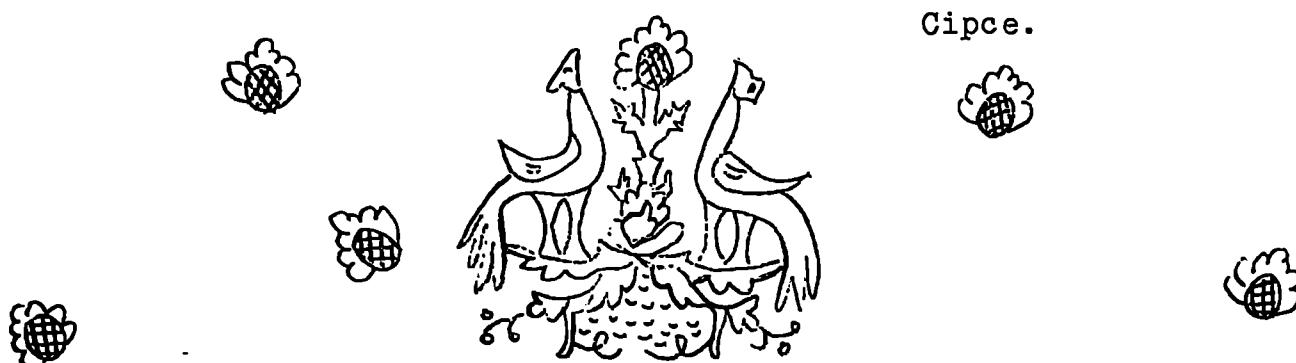
Сам гетьман був хресним батьком Мотрі і часами бувають натяки що її матір, за молодих літ мала бажання із ним одружитися. Похресниця гетьмана виросла на причуд гарна, горда, та вперта. Оповідають про неї як про розпещену батькову доню, яка топтала суконки які не були їй до вподоби. Із матірю ніколи не жила в згоді, тому невгамована амбіція мами стати гетьманшою додавала снаги її коханню з Мазепою. Здається, що грандіозна постат гетьмана та його становище захопили більше Мотрю, ніж любов. Мазепа мав окото 74 літ коли він закохався в 18 літній красуні. Вперше стрічається гетьман з дорослою Мотрею на балю в його честь в палаті Кочубеїв. Тут Мотря одягнена в полтавський народний стрій замість балевої сукні, захоплює Мазепу пригарною рендицією народних пісень. Вони в двох забавляють гостей: вона співає, а він втурує їй на бандурі. Так починається палке кохання Мотрі із гетьманом. Рік пізніше донос її батька на Мазепу, спричинений жінкою, і строга заборона родичів із ним стрічатися не припиняє їхнє кохання. Коли суворий наказ матері примушує Мотрю вступити в монастир, вона в дорозі, перемовляє свого пажа і він допомагає їй втечі до приватної палати гетьмана в Бахмачі.

Мазепа, зайнятий тайними переговорами із Шведами, абсолютно не є задоволений із цого вибрику Мотрі і коли вона тяжко занедужує він спроваджує близьку кревнячку яка займається хорою дівчиною в однім крилі палати. Тут вона перебуває кілька місяців. Щоб затишити скандал, Мотря виходить заміж за Чуйковича, офіцера почесної гвардії гетьмана, який кохається в ній вже кілька літ.

По поразці під Полтавою, де гине її муж, Мотря цілком зміняється. Зі гордсі і вибагливої дівчини виростає надзвичайно мила жінка, яка посвячує свої маєтки поліпшенню життя убогих.

Цар Петро звертає Мотрі всі маєтки її батьків, які були сконфісковані посstrаті Кочубея. Вона одержує титул княжної який вона не приймає. Останні вістки про неї кажуть, що вона в старшім віку ще раз одружилася, але з ким і коли ми не знаємо.

Сирсе.

П'ЯТИЙ КРАЙОВИЙ ПЛАСТОВИЙ З'ЇЗД У ЗДА.

5-ий Крайовий З'їзд у ЗДА відбувся в дніх 20 і 21 лютого в Нью Йорку в приміщеннях Народного Дому при співучасті 117 делегатів, що репрезентували 3215 членів Пласту. Після молитви, яку перевів Всч.о. Юрій Менцінський, з'їзд відкрив голова КПС, пл.сен. Я. Падсх. Відтак запрошене до почееної президії голову ГПІ, пл.сен. Яра Гладкого, секретаря ГПБ, пл.секретаря Ганку Корінець, голову ГПІ пл.сен. Осипа Бойчука, голову КПС в Канаді пл.сен. Омеляна Тарнавського, та попередніх голов КПС в ЗДА пл.сен. Григорія Бобкова і Богдана Кравцева. З'їздом проводила президія під проводом пл.сен. Б. Кравціва, заступники: пл.сен. М. Логаза та О. Бережницький, та секретарі: пл.сен. Р. Волчук, ст.пл. Л. Скосчиляс, та ст.пл. А. Горняткевич.

Програма включала: звіти усієюкої КПС; доповіді на теми: "Пластовий рух у світі", "Пласт в Канаді", Стан Українського Пластового Сеніорату"; панель на тему: "Конфронтация пластової виховної течії з сучасною дійсністю"; перегляд виконання резолюцій минулого З'їзду; дискусії над звітами, працею, та досвідами; товарищеску зустріч; та стрічу з громадянством /бенкет/. З'їзд закрито молитвою, яку перевів Всч.о. Т. Міненко, та Гимном Закарпатських Пластунів.

В одній із саль Народного Дому з нагоди З'їзду була виставка яку відвідали учасники З'їзду та громадянство Нью Йорку. Виставка відзеркалювала 10 літню працю Пласту на терені ЗДА.

Новий провід КПС вибрано в такому складі: голова - пл.сен. О. Кузьмович, заступники - пл.сен. Ю. Ференцевич і Тарас Дурбак, секретар - пл.сен. В. Вишневський, Кр. ксм. пл-ів - пл.сен. М. Шарко, Кр. ксм. пл-ок - пл.сен. Н. Макаревич, Кр. голова КПСеніорату - пл.сен. А. Хухра, діл.господарки - пл.сен. Я. Байдуник, заступник діл.господарки - пл.сен. В. Шехевич, діл. організації - пл.сен. В. Хамулà, діл.преси - пл.сен. І. Темницький, діл. Пласт-Прияту - інж. О. Клюфас. Новий склад КПР: голова - пл.сен. Б. Кравців, члени - пл.сен. В. Масюк, Я. Падсх, З. Чобчинський, О. Генгало, О. Бережницький, М. Юzenів, Ю. Крижановський, від. Пласт-Прияту - др. І. Карапінка, заступники - пл.сен. М. Поточняк і Я. Шегрин.

Крім організаційних справ порушено ряд проблем та продискутовано нашу працю до теперішньої і майбутньої. Постараюся тут зреферувати деякі думки, що виринули під час З'їзду.

В першу чергу учасники З'їзду застановились над дотеперішніми осягами Пласту. Провідна думка була, що в нас є замалий зв'язок зі скавтингом, а тим самим дещо відхиляється від властивої скавтській методи у вихованні молоді. Якщо поглянути на світ видно що в шістьох країнах діють КПС, а саме в ЗДА, Канаді, Австралії, Аргентині, Німеччині, і в Англії, де в досить несприятливих обставинах Пласт-працює як КВОМ. У всіх країнах, помимо труднощів, влаштовується табори і тим притягається молодь до Пласту.

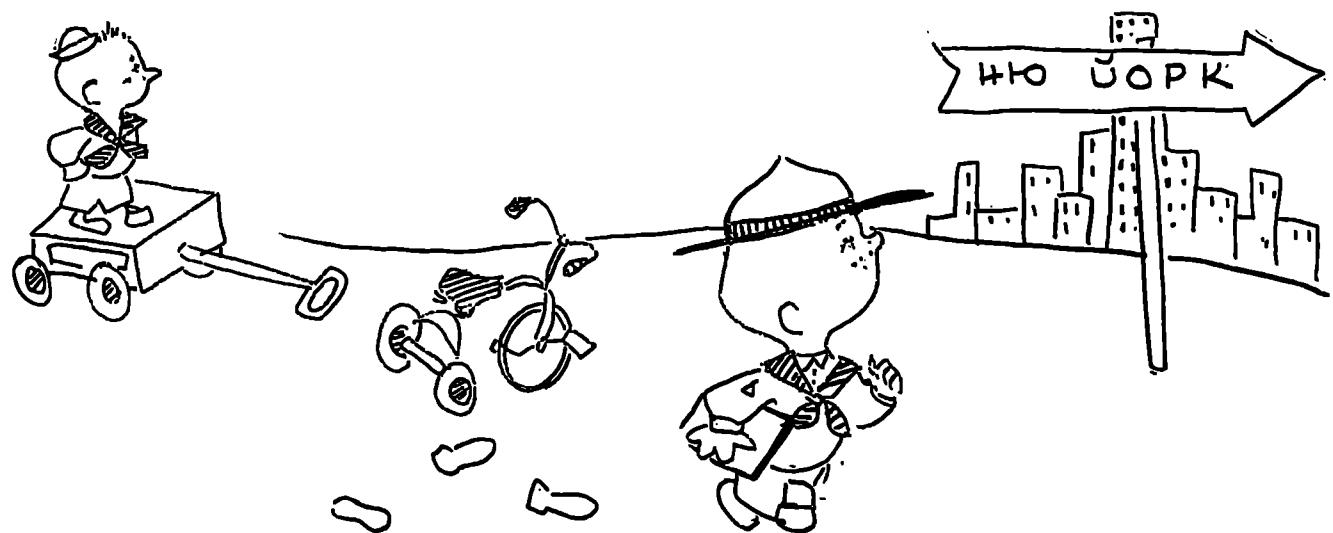
Найважнійше у всій пластовій виховній праці є примір. Саме провідники мусять бути живим прикладом для юнацтва. Важливе є, щоб юнацтво росло духовно, ставало щораз сильнішим, засвіювало собі пластові ідеали і тим жило, а не росло лише чисельно. Для цого мусимо заострити вимоги, а радше точніше вимагати це, що правильник подає. Треба створити для юнацтва визов, щоб заскочувало їх до позитивного змагання за більші осяги.

При кожній виховній праці є конечна праця з батьками. При майже всіх станицях у ЗДА /крім 6/ існують кружки Пласт-Прияту. Вони багато помагають Пластові, і діють як осередники, щоб інформувати громадянство про Пласт. З цим зродилася думка, щоб видати малу книжку, яка б з'ясувала батькам завдання Пласти. Корисним було б для такого інформовання громадянства про Пласт проголосити місяць Пласти в якім можна би влаштовувати імпрези з тою ціллю, а також забезпечити Пласт фінансово на рік. Це б принесло подвійну користь: загальне громадянство мало б нагоду познайомитись ближче з працею Пласти, а нас це поимуєло заставитись над нашою працею, бо стежили б нас очі громадянства.

Дуже корисні і цікаві думки були продискутовані в часі панелю, яким проводив пл.сен. Т.Дурбак. Дискусія панелю обхоплювала слідуючі теми: 1-ініціатива серед юнацтва як засіб самовиховання в Пласті, 2-селекція серед юнацтва, 3-національне виховання, 4-праця членів УСП - в громадському житті Америки, як амбасадори України, та в українському середвищі. Подаю лише підсумки з панелю. Селекція конечна, та мала в УПЮ, а дуже гостра в УСП. На ініціативі спирається у великий мірі пластове виховання. Треба давати юнацтво більше нагоди проявити себе, і засхочувати, до щораз тяжчих обов'язків. Національне виховання має місце в пластовій програмі, і назагал є досить допильноване обов'язковою участю в курсах українознавства. УСП вже може занимати провідні місця і члени УПС повинні засхочувати їх та уступати місця, бо через сприятливі обставини члени УСП скоріше підійшли високі школи і готові працювати в і для громади.

Закінчено З'їзд думкою, що лише спільно дійдемо до мети, тому співпраця і взаємна підтримка є важними чинниками в дорозі до цієї мети.

ст.пл.поуч.С.Л.С., Буриверха

ВЕСЕЛА "ЯЛИНКА" В ДІТРОЙТІ.

Чи можна десь краще баватися як на "Ялинці" старших пластунок? Навіть тоді коли чи імпреза відбувається 2-го січня, і всі ще відпочивають по зустрічі Нового Року?

Хоча дещо таки добре кропив, пластиуни і другі гости масово прибули, щоб веселісь побавитись зі старшими пластунками.

Вечір почався настроєю точкою. Осередкова ст.пл.Л.З. коротким словом привітала присутніх. Тоді згасло світло і на столиках заспіли свічки та грімкі залунали клядки.

Мелодекламацію "В Різдвяну Ніч" Б.Лепкого виголосила ст.пл.Л.З. Під час чайку і солодкій перекуски бавили гостей ст.пл.-ки А.Рудницька і М.Бобяк, які відчитали співомовки С.Руданського. Ст.пл.Х.Семанюк подала дс відсма зміст грамст признання для членів Станичної Старшини за всі їх "добрі" вчинки в 1959 році. Також не можна було ніяк поминути в привітанні Нового Року Новорічні Постанови. З ними познайомили присутніх ст.пл.-ки М.Подгурська і К.Ткачук. Деякі з цих постанов:

Ст.пл.Юрко /Пінцетка/ Слюсарчук /Чм/ спопуляризувати серед ст. пластиунок курінь "Чорноморські Хвилі", щоби на кожного Чорноморця випало принайменше 5 Хильськ.

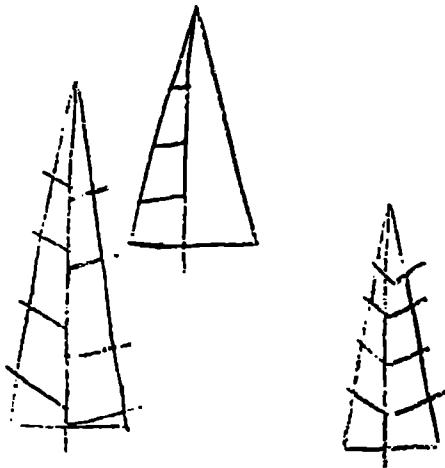
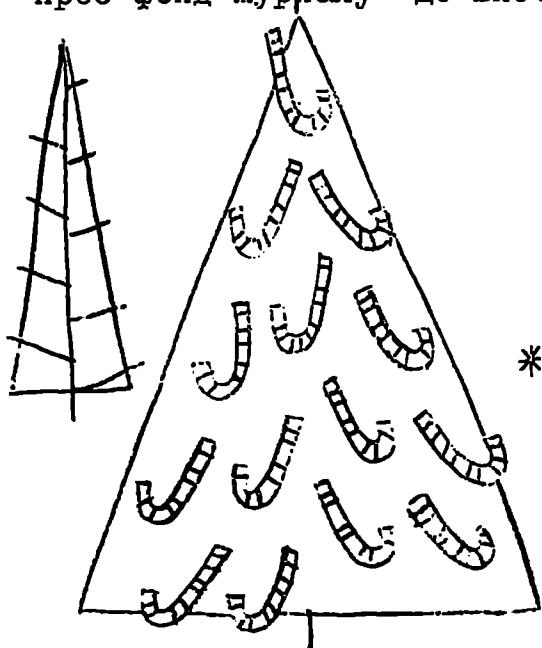
Ст.пл.Тарас Когут /Л.Ч./ - робити частіше такі вдатні з'їзди "Лісових Чортів", як той в Клівленді.

Ст.пл.Нестор Кольцс /Чм/ - вступити в монастир.

Приємною несподіванкою для гостей була гра в пошту. На вступі кожному приченено карточку з числом і роздано малі ковертки з карточками. Тепер ті встигли і несміливі мали змогу написати до своїх симпатій те, що ім тяжіло на серденьку. Коли поштова скринька виповнилася, подано до відома зміст листів, викликаючи тільки числа, а не імена.

З доходу з імпрези Осередок Ст.Пластунок жертвують дсл.10 на прес-фонд журналу "До Висот".

Кореспондентка з Дітройту.

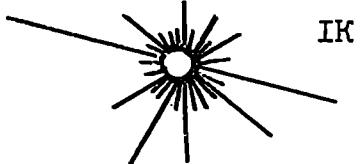
ВІДНОВЛЕННЯ І-КУР. УСП - БУРЛАКИ.

Найліпшою пропагандою для поширення імені якогось старшо-пластунського куреня є владити виховно-вишкільний табір юнгів. Як легко можна ширити пропаганду, коли два головні пости табору, комендант і бунчужний, є здатними членами якогось куреня? Ось таким способом почалося відновлення І курс. УСП - Бурлаки.

"Конотоп," - виховно-вишкільний табір юнаків в Іст Четгем дав Бурлацькій Ватажі змогу відновити свій І-ий курінь УСП. Комендант цього табору, пл.сен. Миррослав Шарко з 16 курс. УПС, своїм приятельським поступуванням і доказом, що він один з тих одиниць сеніорів що є "правдивими" пластунами, визначно зарепрезентував Бурлацьку Ватажу в очах булавних і учасників табору. Але навіть такий комендант, як пл.сен. Шарко, не міг би був сповнити свого доручення без помочі. Тут він мав щастя - дістав на свого бунчужного ст.пл. скоба Данила Струка, який часто дав докази, що він вміє перевовити всіх ровесників на дану тему. Струк, курінний І-го курс. УСП, щоби дістати всіх членів до свого куреня, який до того часу складався з 40х членів, працював плече в плече з комендантам щоби довершити свою ціль.

Свою працю дісвершили з таким успіхом що після двох тижнів табору 5 булавних офіційно зголосилися до І-го куреня, а цілими днями було чути на терені табору пісню "Гей ми Бурлаки," поміж учасниками табору.

Думаю, що Бурлацька Ватажа й всієї Пласт, дового буде пам'ятати 1959 рік й Констоп, яко рік й місце віднови І-го курс. УСП, а пл.сен. Миррослава Шарка яко того листуна, який найбільше спричинився до цеї великої окаї.

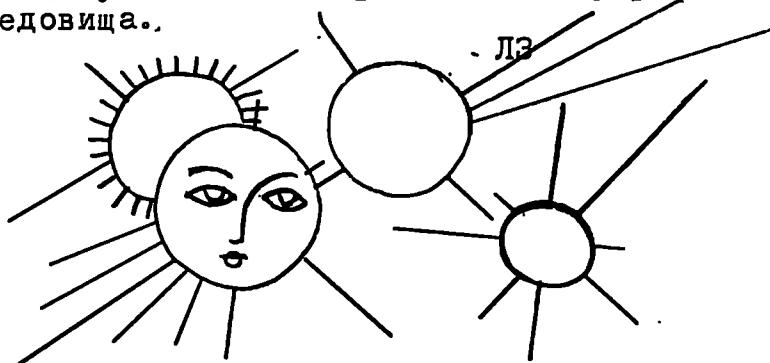

АЖ ТЕПЕР ЗАСЯЄ СТАРШЕ ПЛАСТУНСТВО !

І ще один новий курінь - "Соняшні Промені" !
Тринадцять Промінчиків живе в Дітройті, знані на Старшо-пластунськуому З'їзді в Іст Четгем як "Пластунки з Дітройту". Курінь в більшості займається виховною працею в станиці, а також має на меті поширити знання про Україну між чужинцями.

Курінь вибрал себі Івана Мазепу за патрона на пам'ятку свого заснування в мазепинському році.

Одним із його завдань є вдергати і плекати українські звичаї, щоб бути завжди гостовим до поверту на рідну Батьківщину, як також не дати молодому поклоню пропасти для українськії нації серед чужого середовища..

*
В ЗИМІ НА КЛЮФАСІВЦІ.
/ПРО СІРОМАНСЬКИЙ ЗИМОВИЙ ТАБІР/

"Ми збудуємо великого вовка-сіроманця зі снігу..."

Вже два роки так говоримо, як ідево на Сіроманський Зимовий Табір, а як вертаємось, то ще раз говоримо так саме, тільки ще додємо: "на другий рік!"

Клюфасівка, - поважна кандидатка на місце Ювілейної Стрічі в 1962-ому році, - оселя першорядна. Чого там тільки нема! І басейну нема, і телевізії нема, і кантини нема, і срхестри нема, і площини до копаного нема, і дівчат нема /одним словом - це вам не будь-яка Народня чи Робітнича Сосюзівка/, а в зимі і снігу нема, чи властиво, як сніг є, та Сіроманського Табору нема, а як є табір, то нема снігу.... майже...

Правда, цього латинського Різдва було більше снігу, як попереднього, - Юрко Клюфас казав, що півтора інча, а він майже скінченний інженер. Попереднього року ми грали відбиванку, а цього тільки в напрямку площини вирушили, як Славко Паливода таки на снігу! похованувся і в поземній позиції почав страждати, що, мовляв, искає бліття. А друзі Сіроманці почали виспівувати "До війська Сіроманця.." щоб дівчата не почули Славкового "ай-ай-ай" і не попали в паніку.

Так, читачі, - дівчата! Другий Великий Сіроманський Зимовий Табір був ко-eduкаційний! Ну, а що в зимі коедукація краще переводиться в хаті, як надворі, то і не було багато нарікань на недолік снігу.

Дівчата? Ні! Це заслабо сказано! Не дівчата, а правдивий цвіт і безмежна краса! Ромко Воронка такий був заскочений цією милою несподіванкою, що ані одного зі своїх патентованих віців не сказав, зате Філько Старух дістав таке натхнення, що паперу не вистачило, а Андрійко Горняткевич так солідно українсько-жидівські пісні виспівував, що неодному в очах слізси ставали.

Снігу, як вже сказано було менше, зате льду було дуже багато і на річці під Клюфасівкою /називається та річка якось по-індіанські, в перекладі а-ля "як кіт плакав"/ він ще більш-менш тримався купи. Отже всі учасниці і учасники табору /а було нас шістнадцять/ з лижвами і без /Воронка напр.: з однією лижвою/ провели пару веселих годин на нім /не на Воронці, а на леді, згл. на льоду/.

Програма Табору була багата, - не будемо вичислювати поодиноких точок, щоб не нудити читачів. Хто був, той знає, хто зі старших пластунок не був, нехай приїзджає на другий рік, ну а хто зі старших пластунів не був, мав на це напевно добру причину, як напр., що він не є Сіроманець.

Гарний був табір, хоч і не збудували великого вовка-сіроманця зі снігу. Але на другий рік...

—*— Мілько.

СПОМИН.

Як приємно є, вечером засісти на канапі, похилити голсуу на-
зад, і думками посувати вказівки годинника назад до часу всіх тих
таборів, прогульськ, з'їздів, на котрих нераз приходилося бувати.

Перевертаючи, в думці, сторінки моого пластиування я стримуюся,
на кілька секунд, на пречудовій картині. Є це літом 1958-го року.
Місцевість недописання : гористий терен, озера, мале, типічне але
чистеньке, американське містечко, погода - чудеса.

Із насолодою примикаю очі й знаходжуся посеред веселого това-
риства Лісових Чортів, котрі починають свій водно-мандрівний табір
в Адірондакс.

Картина за картиною пробігають мов ці іскри і щезають...
Субота - Зібралося нас одинадцять. Є там комендант Йорцьо /Мідест
Захарченко/; Він є бородатий, трохи заспаний, з легкю усмішкою на
устах. Бачу грізну постать - цех Корні /Володко Корнага - бунчужний/.
Стойть і Ірч /Ірко Гарасимюк/ - інтендант. Він захурений, бо має
всі наші гроши і мусить подбати про харч, бо біда йому буде... А
відтак за порядком стоять з нетерпеливістю, бож хочуть за весла
братися: Всва /Владзьо Гайдиш/, Ціл /Осип Тершаковець/, Василю /Ва-
силь Лев/, Кішка /Борис Кекіш/ теж між ними Круз /Хризант Макарушка/,
є навіть двоє немовлят, юнаків: Піт /Петрусь Пясецький/ і Ігор А-
брамюк, стою там і я.

...Похилили голови - молимося - прссимо Всевишного про опіку... Гром-
нули могуче СКОБ і до човнів... Пливемо, співаємо, радіємо, що вже
в дорозі, вже ми пластиуємо. По трьох годинах їзди, причалиємо до бе-
рега на обід. Трохи змучилися... Іно посложився щоб трошки віддіхнути,
а тут, ні звідси ні звідси, прискочив Корні. Він цілий червоний, ви-
махує руками і кричить: "Вставай!!!. роби вогонь - як дсвго думаєш
лінюхувати, обід треба варити, ти ж сьогодні черговий."Ой страхіття,
я би так собі подрімав. Перекусили, насварили на інтенданта, що за-
малий приділ видав, тай рушили дальше, бож команда заплянувала шмат
дороги...

Вечоріє... Доїзджаємо до кінця озера, а тут перед нами "пор-
таж". Витягаємо човни на беріг, а там стоять старенький, похилений
Індіяник і курить люльку і споглядає на нас своїми бистрими, малими
очима. Він нам хоче позичити за одного доляра два візки для перево-
зу наших човнів, а є їх п'ять. Ладуємо човна на візки і в протязі
пів години ми вже на березі другого озера. На дворі вже добре потем-
ніло. Ігор і я спускаємо наше човно на воду і починаємо гребти що
сили, бож ми чергові дня і мусимо знайти місце для нічлігу. Прибли-
жуємося до лівого берега. Беріг стрімкий, скалистий. Пливемо пспри
нього, аж нараз на самім чубку бачимо серну. Стоїть всна і спогля-
дає на нас. Пливемо дальше і бачимо перед нами плоске, гарне, затиш-
не місце. Зближаємося до нього, витягаємо човни на беріг і кличено
решту табору. Один за другим припливають, витягають човна з води і
розпаковують їх. Табір стоїть. - Вітра - Вечеря. Корні зробив збір-
ку на молитву. Сказали на дсбраніч і плягали; лише рибалки Вова і
Ірч поплили на середину озера щоб до місяця рибу ловити. Вертаяться
з порожніми руками, а я за той час зварив какао, щоб рано можна бу-
ло скорше впоратися. Вже раненько Корні ганяє від шатра до шатра з
криком: "Вставай один з другим..." Починаємо підноситися. На дворі
лежить ще мяка. Таке приємне повітря, а так спати хочеться. Встали,

помслилися, з'їли снідання, спакувалися і почали дальше.

День за днем так перебігає. Один цікавіший від другого, одна пригода цікавіша від другої. Ось стримуюсь я думками на середі.

Незабуттій день середа. Ми таборуємо на пречудовому березі. Він високий, покритий скалами і мохом, а дальше ліс. Між лісом і скалами маленька полянка, трохи похила, на якій стоїть лавочка і підмурівка. Цей берег творить праве крило малої затоки Лонг Лейку. На це місце припливають рибалки, там вже є Вова, Ірч, і навіть Йорць. Починає продувати сильний вітер. Ми гостуємо до дальшої дороги. Нараз хтось завважив що вітер є в напрямі нашої запланованої рути. В одну мить кидаємося до лісу, вирубуємо машти, прикріплюємо до них наші цельти і маемо вітрила. Відчалюємо від берега просто у вітрову струю. А цей шалений вітер як не підхопить наші малі вітрильники... О, що за прекрасне пережиття. Сидиш собі безжурно, вживаєш весло тільки як стерно і кермуєш без жадності праці, бо вітер всю працю за тебе робить. По дорозі зустрічаємо американських скавтів, котрі, бідні мусять могучо працювати бож пливуть вони проти нас і проти вітру. Вимахуємо до них, співаємо, радіємо. Заздрять вони нам; але і нас це чекає за два дні в позморті назад... Розтаборилися ми коло водоспаду. Терен є похмурий, а в повітрі тисячі мушок. Прикрі вони, лізуть всюди по тілі і кусають. Не захотілося Ірчові і мені будувати шатра, тільки перевернули ми чобець, накрили його з двох сторін цельтами, підстелили трохи хабазя і йдемо спати. Около 2-гої години вночі прибуджуємося. Щось мені дуже невигідно, ліва нога стерпла. Та не дивись, бо я лежу на траві і несмію сбернутися бо під мною озерце. На дводрі пражить дощ. Не хочу я змінити позиції, бо хочу хоч трохи сухим бути. Ірч також не спить, бо цілий його мішок до спання у воді. Мучимося ми так аж до рана. Встаємо перші й беремося до сущення. Та як тут сушити коли на дворі слота?

Перезірюємо наше місце спання і бачимо що через середину нашого леговища тепер перепливає потічок. Цілий табір мокрий, всі голодні, холодні, а тут навіть і не заноситься випогоджуватись.

Перебігає субота. Ми віддаємо човна в Лонг Лейк Сіті і йдемо спати до ліса під голим небом.

Неділя - Відвідали Храм Божий, і вислухали Служби Божої. Закуплюємо харчі і розділюємо їх. Кожного наплечник зробився тяжчий. Але ж ми мусимо брати харчі зі собою бо будемо мандрувати 5 днів по горах. Вирушили... Раптом починає знову захмарюватися. Йорць і Корні дають наказ, скоро розвивати шатра, бо буде знова злива. Того разу я був вже мудріший. Починаю будувати шалас до якого вживаю все що під руками: дручки, камені, бельки, цельти, куртку, і навіть сорочку. Починає падати дощ, але я вже не змікну... Прийшли до мене Вова і Ціп. Ірча нема, бо він і Лю відвезли авто до місця де ми закінчили табір і прилучтається до нас завтра. Спалося смачно, але що найважніше - сухо!

Рано приходять Ірч і Лю і приносять хліби. Снідаємо, звиваємо табір і повільним, тяжким, непевним кроком починаємо мандрувати. День є похмурий, терен тяжкий, бо шлях проходить через хребет гори. Мусимо дрягатися, стежки порослі ожинами, черевики перемоклі, а на душі так тяжко, але нема ради, мусимо йти дальше бо перед нами ще добрих 15 миль до першої кслиби. Під вечір прийшли до кслиби. Скорі зварили щось теплого... З'їли скоро і покотом положилися спати.

Незабаром стало тихо, лише чути було хропіння перемучених мандрівників.

Пригадується мені передстанний день нашої мандрівки. Середа.. Рано йдемо пспри озера. Під вечір виходимо на польову доріжку. Стаемо в трійки і під звук ритму вибиваного на баняку починаємо машинувати. Йдеться дуже сксро і легко, бо під ногами рівна дорога а не камені чи багна. Мандруємо так аж до місця нашого нічлігу коло озера. Варимо вечерю, нарікаємо на Ірка, що дав замало істи. Пс молитві декотрі таборовики лягають спати і за хвилину чути хропіння. Вечір чудесний, якийсь такий спокійний, небо чисте, лише зорі мерехтять. Цілий та- бір рішився спати під голим небом. Вова, Ціп, Ирч, і я ще не хочемо спати. Говоримо, дискутуємо і жалуємо що будемо мусіти кінчати наші чудові дні. До озера підходять звірята пити воду; чути біг серен і різні дивні викрики. Ралтом Вова зірвався і побіг до сзера. За пів години приходить назад, спочений, змучений, і недобрий. Він гонився за зайцем але цей втік, перебігши через Корні який заліз із головою в свій "сліпінг бег". Рано встаемо, і дійсно, бачимо сліди зайця на Корнаги "Мішку", а він навіть не чув як заяць по ньому переспачерувався.

Приходить п'ятниця... Всі посумніли, бож в 12 год. закриваємо табір. На великому вогнищу палим всі наші пстом і брудом пересяклі "лахи". Йдемс до ріки митися, голитися, бож мусимо вхсдти назад до цивілізації. Непевним, стриманим голосом Корні дає останні накази. Вишпанувши на струнко співаємо "Гей-Гу, Гей-Га". Понеслося по лісі грімке СКОБ! Тоді тиха, щира молитва післяки. Прощаємсся, бо дехто іде до дому, а решта на старшо-пластунський з'їзд. І так то кінчимо свій табір.

Приємно мені ці всі картини моого пережиття тепер згадувати, хоч коле під серцем бо хочеться ще раз пережити всі ці милі хвилини з своїми друзями. Хто знає, може на наступний рік будемс мати щераз такий самий табір?

Пан ЛЧ
Курка.

ЩО РОБЛЯТЬ ВОВКУЛАКИ ?

Активну діяльність плем'я Чікаго Куріння УСП Вовкулаків виявило так:

- Курінь, з участию більшої половини плем'я в Чікаго, виплянували і перебули зимові табори 1959 та 1960 років. Вони відбувалися в часі семестральних перерв, та мали більш-менш характер відпочинкових таборів; а це тому, щоб надбати силу та фізичне і психічне надихнення для дальшої курінної, пластової, шкільної, та суспільної праці.

- В літі 1959 р. Вовкулаки узяли під свою опіку командування, виховництво, адміністраторство, та інструкторство цілого циклю навацьких та юнацьких таборів на Веселому Лузі.

- Вовкулаки поетерили тамтож-річний успіх з плянуванням та улаштуванням традиційного "Миксая". Ініціатива та старше пластунство станиці в Чікаго взяло масиву участі.

- Чікагівське плем'я Вовкулаків вміло виплянували та улаштовали Станичне свято "Святої Актів" - 22 Січня. Виконання було досконале та бездоганче, та й одержало ширший опис в газеті "Америка", ч.18 з м.лютого.

- Члени плем'я в Чікаго посвятили чимало часу і праці на будову та вироблення своєї кімнати в пластовій домівці. Кімната має люксусовий вигляд, та й без сумніву слугує приміром для других гуртків цілої станиці.

- Більшість членів плем'я є активні в станиці як новацькі або юнацькі спорядники.

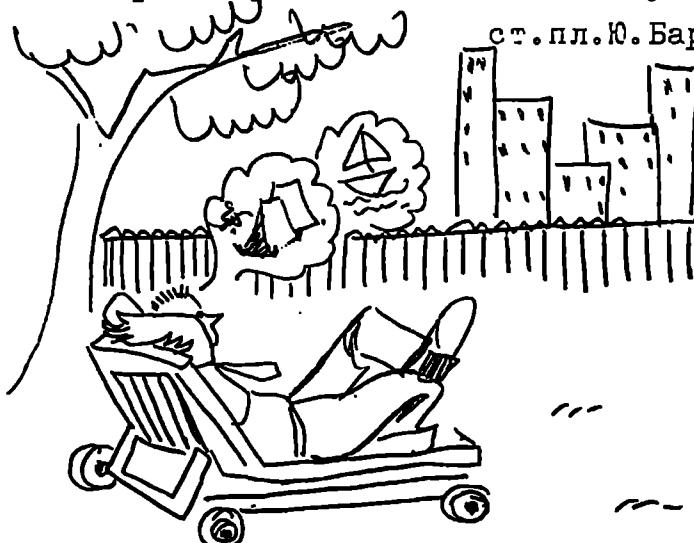
- Ноодинські плем'я куреня Вовкулаки зайнялися виданням курінної газетки, місячника, для сутє-курінного житку та розваги.

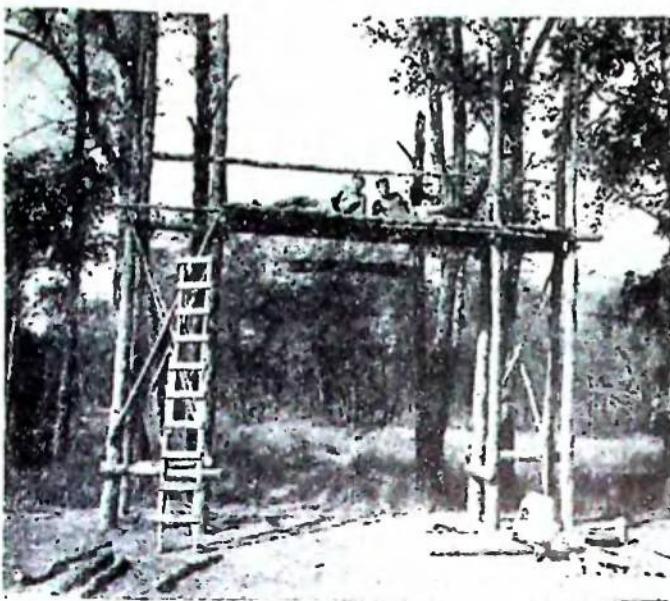
- В імені станиці в Чікаго, плем'я Вовкулаків тут займається тепер улаштуванням великого вілбиванкового тірніру на цілий "мідвест".

- По пресчитанні такої аворуженої статті ст.пл.І.Іваницького /з Дітройту/ в естранному числі "До Висот", декотрі Вовкулаки постановили що люблять наше Українське Чорне Море та й будуть старатися плекати ту любов в інших.

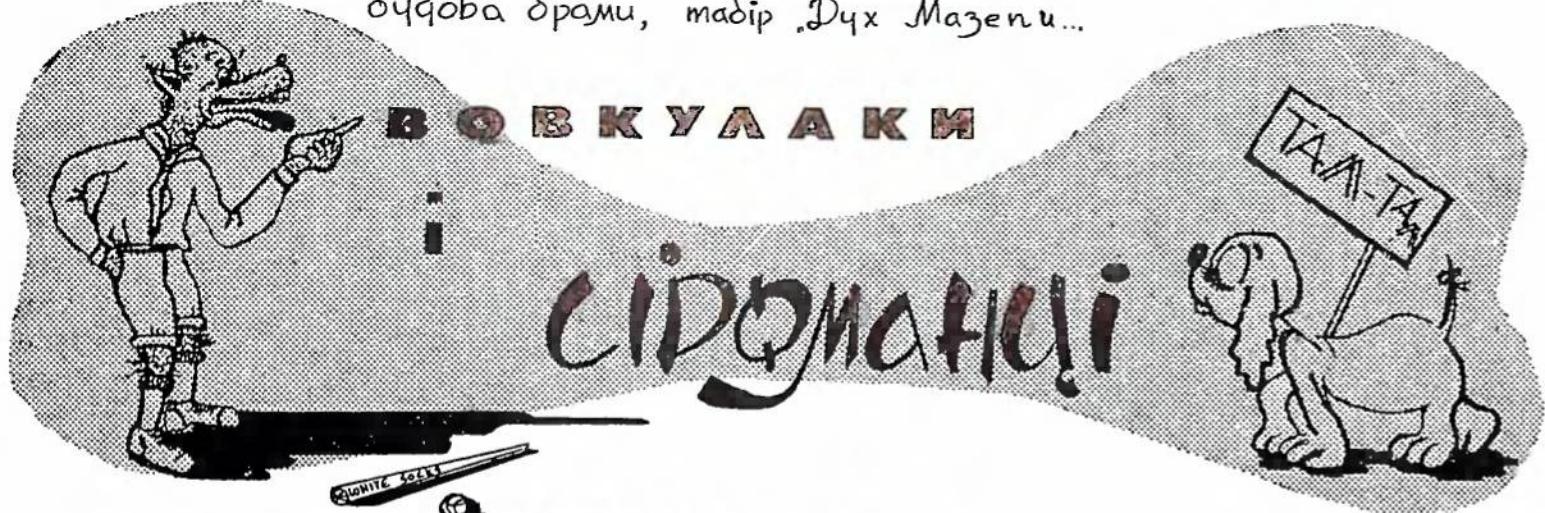
В цім саме аворужені вони навіть полинули мрійними думками до улюблена Чорного Моря та й захотілося їм купатися та грatisя в приманюючих Чорно-Морських Хвильках... Буль, буль, буль!!!

ст.пл.Ю.Барановський, Вовкулака

бчкова брама, табір „Дух Мазепи”

„З літомису Вовкові Лапи” (Пал-Пал)

Велика Рада ...

Короткі вістки

- 20 -

з на. життя - буття

- На США Кр.Референт покликав нову комісію старшо-пластунської проби, в складі: ст.пл.поуч.Нестор Шуст, ст.пл.поуч.Любомир Онишкевич, і ст.пл.Роман Литвин. Ті старші пластуни, які бажають стати поучниками повинні подати свої зголосення на руки цих ст.пластунів.

- В Канаді відбувся Крайовий Пластовий З'їзд в програму якого входили теж і старшо-пластунські наради. Вибрано нову Ред-колегію "До Висот", в складі: ст.пл.Л.Залеська, І.Стецуря, Е.Хоростіль. Аж тепер "До Висот" піде до висот! Вибрано там теж нових Крайових Командантів ст.пл.Ікс Стецуря і ст.пл.Ляриса Залеська. Гратуємо!

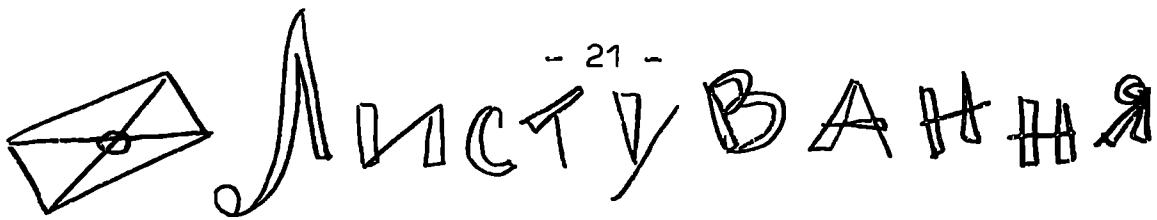
- В США відбувся теж Крайовий Пластовий З'їзд, в дňах 20-22 лютого 1960 р. Репортаж про З'їзд подаємо окремо. /Офіційним репрезентантом в номінаційній Комісії З'їзду назначено ст.пл.А.Горнякевича./

- В осінно-зимовому часі відбулися різні традиційні Курінні імпрези: Бурлацький Миколай, Миколай Вовкулак у Чікаго, Рада Хмельниченків, Сіроманський Зимовий Табір, дівочий лещетарський табір,/Перші Стежі/, тощо. /З деяких цих імпрез ми подаємо окремі репортажі./

- Крім повищих "зовнішніх" ішпрез, себто імпрез "надворі", відбулися були теж різні "внутрішні" імпрези. До тієї категорії треба зачислити: різні Андрейки в Нью Йорку, Ньюарку, ітд./Перші Стежі, Чорноморські Хвилі/, Велику Сіроманську Забаву в Ньюарку, "чайок" ОП УСП-ок в Дітройті, ну і Маскараду ОП УСП-ок і "Чортополох" у Філadelfії. Всі, без винятку, вичислені імпрези увінчались великим успіхом.

- Курінь "Сіроманці" видав нарешті довго заповіджену збірку творів свого патрона бл.п.пл.сен.Андрія Гарасевича.

- 21 -

ЗАКЛИК КУРЕНЯ УСП-ок "ХУРТОВИНА" в НЮ ЙОРКУ ДО ВСІХ ПЛАСТУНОК і ПЛАСТУНІВ США І КАНАДИ

Дорогі Подруги і Друзі!

Отцим звертаємося до Вас із закликом зробити ДОБРЕ ДІЛО! Це добре діло не вимагає багато праці, часу, чи грошей, але більше доброї волі і зрозуміння. Воно зробило б велику радість нашим українським дітям, які ще досі живуть в бараках, піддашах і пивницях Німеччини, Австрії, Голяндії і інших держав Европи, в біді, нужди і голоді.

Що ж ми можемо зробити, щоб хоч трхи улегшили життя цих бідних українських дітей, між ними й пластунок і пластунів?

Через укр.канадську газетку "Вільне Слово" ми довідалися про акцію "Міст Українського Серця", яку провадить Фонд Допомоги Українців Канади. На наш відгук вони прислали нам адресу 14-літнього сироти в Австрії і адресу двох дівчаток з 5-членної родини також в Австрії, де мама хвора на туберкульозу, а батько тяжко працює.

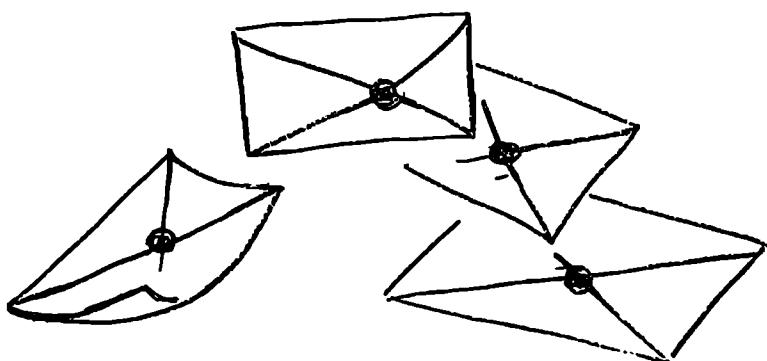
Ми постановили помагати їм, але також звертаємося до Вас всіх - куренями, гуртками чи поодиноко. Ще є більше як 50-еро дітей, які чекають на опікунів. Є п'ять синів інваліда в Голяндії, які потребують помочі; чотири донечки вдови, яка зламала руку на праці і мусить сидіти дома; та ще більше таких нещасних дітей, що живуть в страшних эліднях. Навіть мала, кілька-долярова допомога буде для них великою поміччю, а гуртом таку поміч напевно можна зорганізувати. Сама думка що хтось пише до них і цікавиться ними, буде для них великою моральною піддержкою.

Надіємся, що Ви відгукнетесь на цей наш заклик, а за це велике добре діло будуть Вам дуже вдячні наші рідні брати і сестри там за океаном.

Пишіть безпосередньо на адресу:

С К О Б !

Курінь УСП-ок "Хуртовина"

П Л А С Т
Організація Української Молоді в ЗДА
Крайова Комендантика Пластунок
Реферат УСП-ок

29 березня 1960.

Обіжник ч: 3

Дорогі Подруги!

1. На V Крайовому З'їзді в Нью Йорку в днях 20-22 лютого вибрано нову Крайову Комендантуку Пластунок пл.сен. Наталію Макаревич. Пл.сен. Н.Макаревич перебрала пост від пл.сен. Лесі Храпливої.

2. Подається до відома організаційну побудову частин УСП-ок:

а/ курені -

- II. кур. УСП-ок "Перші Стежі"
- IV. кур. УСП-ок "Ті Що Греблі Рвуть"
- VII. кур. УСП-ок "Буриверхи"
- VIII. кур. УСП-ок "Чортополохи"
- X. кур. УСП-ок "Верховина"
- XII. кур. УСП-ок "Сторожі Рідного Огнища"

б/ самостійні гуртки -

- XIV. гур. УСП-ок "Спартанки"

в/ підготовчі курені одержуть свої порядкові числа при затвердженні.

г/ стежі мають порядкові числа своїх куренів.

3. Всі ті частини, котрі ще не полагодили і не переслали інформацій до картотеки мусять це негайно налагодити. Ті дані нам конечно потрібні, щоб в цей спосіб одержати точний список членства та зорієнтуватись про активність УСП-ок.

Пригадуємо, що вимагається слідуючі дані:

- а/ ім'я та прізвище /включити дівоче прізвище коли мужатка/
- б/ адреса
- в/ дата народження
- г/ пластовий ступінь
- г/і принадлежність
- д/ дата прийняття до УСП
- е/ активність /прошу засначити чи членка є активна чи ні/

Віримо, що більше в цій справі не буде треба звертатись до Вас - згори дякуємо за співпрацю.

4. Наближається літо.... а з ним і пластові табори. Щоб заплянувати та перевести табір вимагає багато праці, а що найважніше відповідне число учасниць. Щоб ця праця не пішла на марно ми хочемо заздалегіть запобігти цьому. Ті ст.пл.-ки котрі певні, що будуть мати змогу перевувати такий старшо-пластунський, тижневий табір із початком вересня - прошу дати знати Рефератові або особисто або через поодинокі частини негайно. Від Вашого відгуку буде залежати відбуття такого табору!

5. Пригадується, що точне та докладне звітування найліпший засіб

повідомлення про Вашу активність. В звітах також проситься подавати всі зміни пов'язані із картотекою.

Із щирим

С К О Б

За Реферат УСП-ок
ст.пл.Віра Грабець
Крайова Ред. УСП-ок

П.Л.А.С.Т.
Організація Української Молоді
Крайова Пластова Старшина в ЗДА
Булава Кр.Коменданта Пластунів
Комісія Старшо-пластунської Проби

Нью Йорк - 22.II.1960.

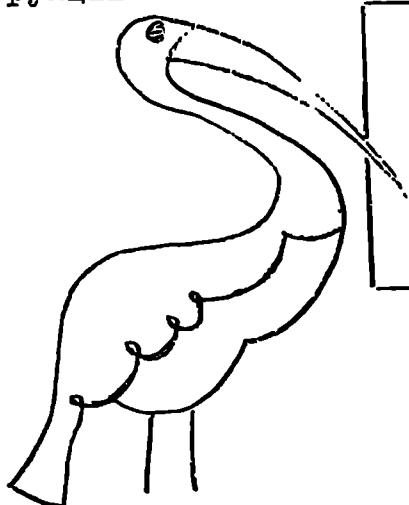
Обіжник ч: 1

1. Комісія для перевірки старшо-пластунської проби на ступінь старшого пластуна поучника на терені мужеських частин УСП в ЗДА вже почала свою діяльність і приймає зголосення старших пластунів, які таку пробу бажають скласти.

2. Всі зголосення і іншу кореспонденцію слід слати на адресу:

3. Зголосення повинні бути особисто підписані і подавати дані про даного члена /частину, вік, місце замешкання, рік переходу до УСП, діяльність, ітд./ Кожний член, який бажає приступити до проби, має подати окреме зголосення. Групових зголосень приймати не будеться.

4. По одержанню зголосення, Комісія вишле даному членові вимоги пропи і дальші інструкції.

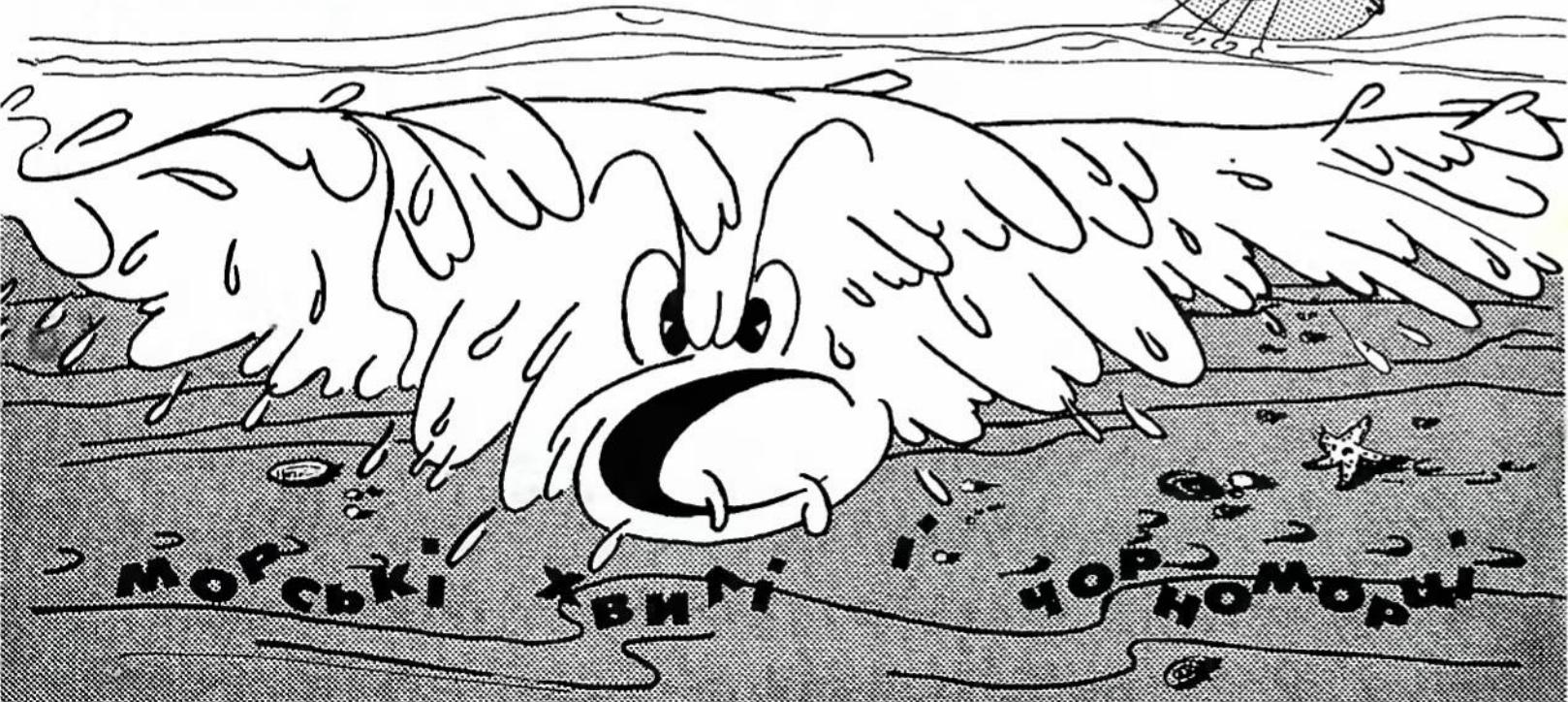
С К О Б !

За Комісією:

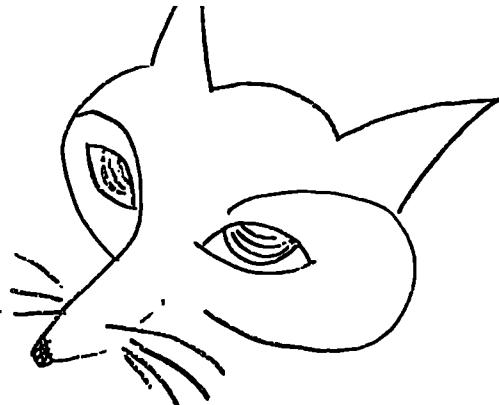
ст.пл.Роман Литвин, См.
ст.пл.поуч.Нестор Шуст, См.
ст.пл.поуч.Л.Онишкевич, См.

ВКВМ 1959

До
Великого Пана Редактора Шницля і
Великої Пані Редакторової Зені, і
всех менших і більших редакторів
нашого органу "До Гори"

Красненько дякую за такий файнний нумерок єкий єм відфасував від Вас. Прочитав єм си его від єдної до другої дошкі. Моцно ми сі подобав. Приємно такий си журнал взяти в руки. Читаєш дошку за дошков, картку за картков і всьо того за твоїх колєжанок і колєгів, або за нашу чесну організацію, і що з нею зло. І такі файні малюнки, сї Богу, як цацко! І также того файно же ви любите друг друга і віддалисте нашій братній Організації Молоді "Чорноморці" єдину картку /найсі хлопці тішут/. Но одно не розумію, з єкої того рації той нумерок був присв'ячений Буро-верхам. Що правда то не гріх, вони си взєли команду в руки, і також Сіромантці фурт ідуть в Огайо, але того ніц у мене не значить. Я ще сам нихде не належу але єк прочитав про В.К. В.М.П. і же в горах Кетскіл відбувся цалком "в повнім розумінні водний курс" то сим вирішив записатисі. Лише не знаю де, чи до Чорноморців чи До тих жи в бубен бют. Ще єст єдна справа. Увалистиси аж на дві картки "Думки Серед Скалистих Гір" / щось воно здаєсі мені подібне до "Думки Старого Вовка" / і мені трохи прикро. Ніц їм з того не зрозумів, квітував їм над тим і гелер цалком мені того не ясно, що того той Міб хоч сказати. Ага, і ради в бим Вам жи бисте простудіювали собі якусь галилейську або українську граматику, бо дуже кепські маєте жидики.

Але також найфайніше у тім то нумерику є того рапортуваніє моого колєги Р.О.Манкі. Його єм давно вже не виділ, а файнний хлоп з нього був аж ну. Але все любився розпоріджувати; дуже добру знаєте має хлоп горленку. Так-так, памєтаю єк нині, як ми си разом стояли в огонку по гаферфльоки від цьоткі Унри. Ну, і як їм читав риценцію Манкі що то було на нашім старшопластунським збіговиску, то так ми під серцем занудило, так їм забанував жи сим-там не поїхав, жи аж ну! Так ми сі жель стало.

Пішете жи Вам треба моцних допісувачів, ну і я, жи би сі не показати гіршим від моого колєги Манкі також напісав.

Єще можу Вам написати що того сі ділало в нашій Ню Йорський Метрополітанії. Тото Ви вже напевне знаєте жи тої осени у нас був Великий Піст /далі не пішу бо не знаю чи ви бе чи ме чи кукуріку/ і забав не було. Бідний народ мучівся і промишлєв єк міг. Тому того було в'єнци чайних вечірок і товариських гор, а потім лише товариських гор. Ага, була єще Сіроштанська Забава, ну і я си там був. Дуже там було файно: Сіроштанців мало, противної полі багато, і то всьо нарід заграницний, из Огайо, из Пенсильвенії, і Ню Гейвену і Бостону і Ню Йорку. А до того же Сіроштанці у всіліску команду сі фурт пхаються, то було там дссста сметанькі, навіть най-най-вищий пластун Яро Гладкий був. На свою королеву того Сіроштанці вибрали тоту сестричу що все на всіх збіговісках всіх калік бандажує. А єще що най-важніше того, що тогой Банячникович що на збіговиску на тарелях так мудро таражкотів перший раз на забаву прийшов з паннов. І ще з яков

прикраснов, мой! Ну і взагалі дуже файно було. Лише по забаві трафив ми сі трафунок. Десять зник мій пугілярис і я пішки попастисі додому.

Ну а потім були ще Андрійки. З тим того фантом трапилосі так єк з національнов академійов. Лише заміст двох академій, мали ми си два Андрії. Един у Нью Йорку робили Другі Стежі, а другий у Ньюарку робили Ті жи у бубни бют. Я був і тут і там. І там і тут було файно і я пішов си до "драйв ину". По Андрійку знаєте приходили св. Никола. Але відко жи ми всі були дуже погані. Лише на "тім куску Галилеї" - Союзівці до дескіх пластунів завітав він. Як єм того почув то хотів їм там їхати, но я жи си кавалер того жи лише самих жонатих пускают. Такоже Бурлаки робили Миколайка, але того року їм вийшла фрайда, чув їм жи там де вони поїхали на нарти, в огулі снігу не було. Я на нарти, не, на лещета, не їзджу. Воно си не добре ділає на моє здоровлє. На кінець того 1959 року Сироштанці робили табір. Багато за него не відаю. Но як си дізнаю, то цалком его вам опішу. В кожнім разі мусіло там бути вельми файно, бо мене там також не пустили. Від коли Сироштанців похвалив Сірий Лев за то жи вони сі женють то я ніц не чую єк лише про Сироштанські заручини і весілє. Того хто їхав на їх табір мусів мати жену, наречену чи напів наречену.

А вчорайки, у суботу того Хмельниченки справлєли Чорну Раду і Зустріч Нового Року. Но вони поводяться цалком єк москалі а не Хмельниченки. Запросили на їхню зустріч у суботу всіх моїх колежанок а по за тим нікого.../мене натуральне також не пустили/.

На тім кінчу бо немаю чого єнчого вже пісаги, що мав єм в голові того вже напісав Вам. А єк Ви будете си до Манкі писати то по здоровіть си його від мене.

Тото кланюси гречно і здоровлю Вас і всю редакцію.

Вам все услужний

ст.пл.прих.Ц.Є.Наморісъ.

П.С. Ага пішете на нашім органі жи треба Вам форси щоб випхати у гору наше "До Гори". Но а жи я сам хлоп патріотични і ніколи не желую дайма на патріотичні цілі, то і тутки, щоб Вас піднести матнріально, вкладаю на єдну шкленку лімоняди.

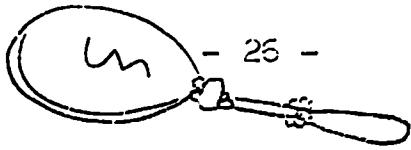
Ц.Є.Н.

Нью Йорк
4 січня 1960.

Від Редакції: Дуже дякуємо ст.пл.прих.Ц.Є.Наморісъви за його лист і за 1 дол. на лімоняду. /Редакція зужила/ Чекаємо дальших листів! Пластун Ц.Є.Наморісъ є дуже добре поінформований і має рाजцю у майже всім, що пише. Одну тільки похибку хочемо справити: "міб" /"Думки Серед Скалистих Гір"/ а "Старий Вовк", то дві різні особи, які абсолютно не мають зі собою нічого спільногого.

Редакція

УКРАЇНСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В КРИВОМУ ЗЕРКАЛІ.

Українська еміграція .

Автономна це нація

Що не зробить не придумає
Завжди є сенсація.

Уряд має у екзилі

Що зробити ніц не в силі
Бо на лад свій урядують
Політично-партій-зрілі.

Усі партії по традиції

Мають плебес, ну і патриції-
Що працюють для чароду
На партійній все кондиції.

Кожний із них фантазує,

Що судьбу народу кує,
І як голос у пустині
Зміну світу пророкує.

Ми є нація президентів

Демонстрацій, трансперектів.
В акацеміях, ювілеях
Ми не маєм конкурентів.

Як у світовій державі

Все ми маємо по праві:
Школи, преса, установи -
Усе служить своїй справі.

Преса в нас є бездоганна

А її духові манна
В українськім це виданні
Чужинецька преса ранна.

Щоб в СВОБОДІ написати

Треба Союз величати,
А в найгіршім вже випадку
Новий відділ заснувати.

Установ у нас --- це живо

Обчислити неможливо:

Клуби, бари і курорти-
Бідна ж ти громадська нива!

СОЮЗІВКА добре знана

Там збирається сметана-
Й перебравшись сім раз денно
Кожний бавиться там пань.

Вища каста в нас існує

По забавах парадує
В Кадиляках розважаєсь
І що своє критикує.

Аматорщина в мистецтві

Ми не зносим і не маєм,
Лиш з правдивими мистцями
Ми в Карнегі виступаєм.

Наші славні літерати

Ксликові рефераги
Виголосшують частенько-
Нема що, то треба спати!

Наші співи, наші танці

Кажуть нам американці
Можуть йти на телевізію
Але чомусь тільки в ранці.

Маєш навіть міліонерів

Філянтропів інженерів
Скромно, щиро і покірно
Бавляться вони в банкерів.

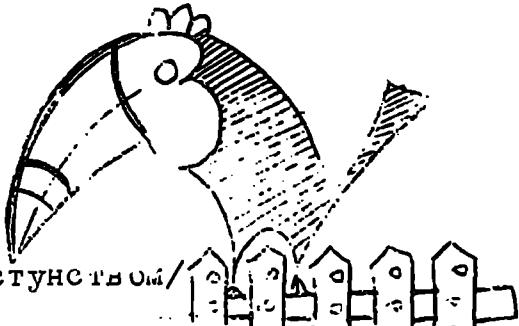
Хоч живемо у достатку

Національного податку
Ми не будемо платити
Непотрібного видатку.

Н.С.

СОРОКА НА ПЛІОТІ

/ то тут, то там поміж старшим пластунством/

- Бідні "Чорноморські Хвильки", які вже дістали стільки різних назв, тепер мають ще одну - "Зовкулаки" з Чікаго назвали їх... "Чорноморські Свинки". Вони так певно з заздрости "Чорноморцям"...

- Кажіть, не кажіть, але "Чорноморські Хвильки" повинні дістати медалю за відвагу - стати першим лівочо-водним куренем! А ще й до того на спілку з такими людьми як "Чорноморці"! /Моряки все небезпечний народ./

- Тепер карнавал, відбувались на світі різні типово-карнавалові речі: заручини, шлюби, ітд. Наприклад в Нью Йорку вийшли замуж недавно дві стежинки: Люба Абрам'юк і Христя Карпевич. Заручився: Сіроманець Ромко Андрушків /Також від нашої репортерки довідались ми, що заручився хтось в Дітройті, але нажаль головний Редактор загубив листа, тож подамо цю вістку в наступному числі.../ Всім жонатим і зарученим і всім, які хотіли б такими бути, Редакція бажає якнайбільших успіхів!

- Ще особисті вістки: в Дітройті закінчила студії з фармацевтики і одержала "Б.С." ст.пл. Богданна Іванець-Феддак, з гурту "Сови". Гратулюємо! Гратулюємо теж ст.пл. Миронові Дідурикові, Сіроманцеві, який закінчив Ст.Пітерс Каледж і став льотенантом в армії. /Будь-що-будь, Лісові Чорти мають Гока, то Сіроманці мусили теж щось показати./

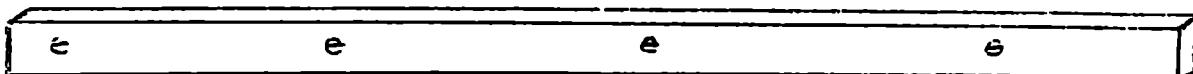
Ще один Сіроманець заслуговує на згадку: Філько Старух, який виступав на гумористичному вечорі у Філадельфії, де читав свої веселі віршики. /Як якомусь не-Сіроманцеві не є до вподоби це, що тільки про цей Курінь пишемо, то справа проста: присилайте вістки і про Ваш Курінь! А так: ніхто не присилає, то бідна редакція мусить з "Там-Таму" відшкрабувати.../

- Редакція "До Висот" оголошує конкурс поміж старшими пластунами: хто з наших надійних молодців виплекає найдовшу бороду. /Покищо провадять Чорноморці/. Остаточне розсудження буде на пластовому з'їзді. Перша нагорода: передплата "До Висот" на один рік.

- Ні сліху ні диху нечувати про нашого славного Булавного з Філадельфії...

Чи то так обов'язки пластові пригнітають бідного Юрця?

- Загадка: чому одна сторінка була обкраяна в канадійському "До Висот" за грудень?

- З'їзд в очах тих, що слухали з отвореними устами:
- З'їздова саля була прибрана виключно на бронзово. Чи це матеріал з дівочих одностроїв чи пересторога революційному старшому пластунству.
- Група старших пластунок завзято апльодувала проект знижки вкладки активним сеніорам.. Слідуючий проект буде зниження віку переходу старшого пластунства до активного сеніорату.
- Сеніор Мортик, піддержуючи українську мову "Во іст айн економіст, дорт іст Пласт ферміст!"
- Якийсь сеніор /брунет, хвилясте волосся, середнього росту і віку/, що розуміється на справах тому, що він усіх запевняв що студіював політичні науки, закинув Предсідників Кравцеві тиранію з причини обмеження дискутантів до 3 хвилин.
- Дискутанти запобігли цему, даючи 10-хвилинний вступ до своїх думок під заголовком "Чому я буду говорити коротко?" При кінці З'їзду тема не була ще вичерпаною.
- Сеніор Кавка казав, що Почесна Президія сиділа на покутті. Президія образилась і більше там не сіла.
- При столі КПР сидів тріумверат. Інший тріумверат засів при столі секретарів і цілий З'їзд завзято ів цукор /з Нородньої реставрації/ для піддержання енергії.
- Ватри на З'їзді не було. Але пластуни збудували криничку з плащів і чекали коли палкі слова ії запалять.
- Найважніші справи судьби старшого пластунства, казали злі язики, полагоджувались на котрійсь забаві.
- Панель в неділю був найцікавіший. Треба було аж пригадувати учасникам що вони приїхали вибирати КПС і КПР.
- Показуючи на провідника панелю,. пл.сен.Дурбака,. пл.сен. Мортик строго гукнув: "І цей слабосилій хлопець..."
- Потому була дискусія. Ніхто не мав отворених уст - було цікова.
- Голосний протест висловив один тільки мікрофон. Він, бідний, перемучився в суботу.
- Хто в обід замовив качку, той нетерпеливо чекав на вечерю.
- Ми, виглядає, старіємось. Наше Молоде Життя криває.
- Організаційно Америка взяла місце Канади. Сеніор Тарнавський казав, що жіночий режім не злий, але чому в очах грали злобні вогники... Судячи по тоні, в якому Голова КПС склала присягу, вони /огники/ оправдані.
- КПРада прийняла Канаду до Америки. Неймовірне - без прохання, без життєпису, без вирівнання вкладок.
- На закриттю Америці співали многая літа два рази, Україні раз - кого зрадили?
- Їсти дали аж по закриттю. Тоді також і допустили гостей - їсти з пластунами. До того часу пластуни їли самі себе.

міб

Передплата до висот

Буриверхи - - - - - бдол.
Сіроманці - - - - - 44 дол.
Чорноморці - - - - - 20 дол.
Чортополохи - - - - - 20 дол.
О.Лебедович - - - - - 2 дол.
Мирон Шарко - - - - - 2 дол.
Тарас Ковут - - - - - 5 дол.
ІП УСП Дітройт - - - - 10 дол.

Хто слідуєчий?

Від Редакції /закінчення/

Не менше однак така система приносить з собою і другу користь. Вона викликає до певної міри спізвавідництво, а це останнє бувало стимулом до підвищення рівня. Можемо вже зауважити корисні зміни в тому напрямі.

Не малої важливості при видаванні журналу є технічно-адміністративні справи. Їх правильне налагодження бувало запорукою тривалого існування видавництва. Як у загальному пластовий рух являється рухом сталих, так і всі дії, звязані з тим рухом, повинні мати характер сталий. Тому дуже побажаний булоб, щоб наше видавництво було оперте на сталій періодичній схемі, з точним означенням черговости. Це дасть змогу редакціям працювати справно і забезпечувати речинцево матеріали, а всіх наших ст. пл. призначаїти до своєї сталої преси і звязати їх ще міцнійше з нею. Оце наші побажання в рік співпраці з Канадою.

Редакція ЗДА

З М І С Т

Від Редакції	1
Дві Батьківщини	2
Проблема Двох Батьківщин	3
Передо Мною Чотири Шляхи	4
До Статті "Дискутуємо"	6
Про 12-у Точку	7
Страх	8
Мазепа і Мотря	9
П'ятий Крайовий Пластовий З'їзд у ЗДА	10
Весела "Ялинка" в Дітройті	12
Відновлення I Кур. УСП - Бурлаки	13
Аж Тепер Засяє Старше Пластунство	13
В Зимі на Клюфасівці	14
Спомин	15
Що Роблять Вовкулаки	18
Знімки	19
Короткі Вістки	20
Листування	21
Обіжники	22
Гумор	24
Українська Єміграція в Кривому Зеркалі	26
Сорока на Плоті	27
Гумор зі З'їзду	28

ДО ВІСОТ - Міжкрайовий Журнал Старшого Пластунства. Видається на зміну Краєві Реферати УСП ЗДА і Канади. Це число видала Редакційна Колегія в ЗДА. Відповідальні редактори - ст.пл. З. Кохановська і ст. пл. Л. Онишкевич. Адреса коредакторів: 5004 N. 11-th St.
21 Cogswell Ave. Philadelphia 41, Pa.
Cambridge, Mass.

Думки висловлені поодинокими дописувачами є їхні власні і не завжди відповідають думкам Редакції.
Мистецьке Уформлення - Мотря Головінська
Окладинка - Тит Геврик
Машинопис - Е.Н. Скоциляс
Розсылка - Л. Зєлик та О. Гельбиг
На правах рукопису. Тираж - 600.

Відбито Офсетом в редакційному віццілі Молодого Життя в Нью Йорку за допомогою пл. сен. Тимоша Білостоцького.

ПЛАРДНКИ

ХРЕЛТОНОЧОЦІ

ТІ, ШО ГРЕБЛІ РВУТЬ

БІЛІ БЕРЕЗИ

БЛИСКАДВКИ

СВЯТОЛДИЧИ

ГІВІ ПЛАДВКИ

ДУБОВІ ВЕРХИ

ХУРТОВИНИКИ

ВОВКУЛДКИ

PRINTED MATTER

СІРОЛДНЦІ

ГІДДАЛДКИ

ЧОРНОЛОРZБКІ ХВИЛІ

ХОРТИЦІ

ВЕРХОВИНИКИ

БУРЛДКИ

ЧЕРВОНАД КАЛИНА

РНЛДТИХ

ВОГНІ

ГІРЛЬКІ ОРАИ

СТОРОЖІ ДОЛДШНХ ВОГНІШ

ЧОРНОЛОРЦІ

ЛІЛОВІ ЧОРТИ
ЧОРТОПОЛОХИ

ПЕРШІ СТЕКІ

ХЛЕЛЬНИЧЕНКИ

